

Jb kapitola 27.

[1] Jób pak pokračoval v pronášení svých průpovědí takto: [2] "Jakože živ je Bůh, on upírá mi právo, Všemocný naplnil hořkostí mou duši. [3] Ale dokud budu dýchat, dokud Boží dech bude v mých chřípích, [4] mé rty nevysloví podlost a můj jazyk nebude hovořit lživě. [5] Jsem dalek toho prohlásit vás za spravedlivé, dokud nezhynu, své bezúhonnosti se nevzdám, [6] setrvám ve spravedlnosti a neochabnu, srdce nebude mě hanět za žádný můj den. [7] Můj nepřítel však ať je na tom jako svévolník, a ten, kdo proti mně povstává, jako bídák. [8] Jakou naději na zisk má rouhač, vezme-li mu Bůh život? [9] Bude Bůh poslouchat jeho křik, až bude v tísní? [10] Najde blaho ve Všemocném, bude přivolávat Boha v každém čase? [11] Chci vás poučit o Boží moci, netajit, jak tomu je s Všemocným. [12] Hle, sami jste to všichni uzřeli, proč se tedy oddáváte přeludům? [13] Toto je před Bohem úděl člověka svévolného, dědictví ukrutníků, jež dostanou od Všemocného: [14] Rozmnoží-li se jejich synové, přijde na ně meč, jejich potomci se nenasytí chlebem; [15] ty co vyvážnou, ty pohřbí smrt, jejich vdovy nebudou je oplakávat. [16] Kdyby někdo nakupil stříbra jak prachu a navršil oděvů jak hlíny, [17] co navrší, to oblékne spravedlivý a stříbro případně nevinnému. [18] Svůj dům postavil jako mol, jako chatrč, kterou si udělal hlídač. [19] Boháč ulehne a už se nesebere, než rozevře oči, nebude tu. [20] Hruzy ho dostihnou jako příval vod, vichřice ho zachvátí v noci, [21] odnese ho východní vítr a bude pryč, vichr jej odvane z jeho místa. [22] Tím ho Bůh postihne nelítostně, před jeho rukou bude marně prchat. [23] Budou nad ním tleskat rukama a ušklíbnu se nad místem, kde býval."